

ภาคผนวก

ผนวก ก

ประกาศกำหนดเขตไหล่ทวีปของประเทศไทยด้านอ่าวไทย

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑ มิถุนายน ๒๕๑๖

ประกาศ

กำหนดเขตไหล่ทวีปของประเทศไทยด้านอ่าวไทย

มีพระบรมราชโองการให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า
 เพื่อความมุ่งประสงค์ในการใช้สิทธิอธิปไตยของประเทศไทยในการสำรวจและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในอ่าวไทย จึงกำหนดให้เขตไหล่ทวีปตามแผนที่และพิกัดภูมิศาสตร์ของแต่ละจุดที่ประกอบเป็นเขตไหล่ทวีปของไทยซึ่งแนบท้ายประกาศนี้เป็นเขตไหล่ทวีปของประเทศไทยด้านอ่าวไทย

ในการกำหนดเขตไหล่ทวีปนี้ ได้ยึดถือมูลฐานแห่งสิทธิตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศอันเป็นที่ยอมรับนับถือกัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑ มิถุนายน ๒๕๑๖

ทั่วไป และตามอนุสัญญาว่าด้วยไหล่ทวีป ซึ่งกระทำ ณ กรุง
เจนีวา ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ค.ศ. ๑๙๕๘ และประเทศไทย
ได้ให้สัตยาบันไว้แล้ว เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

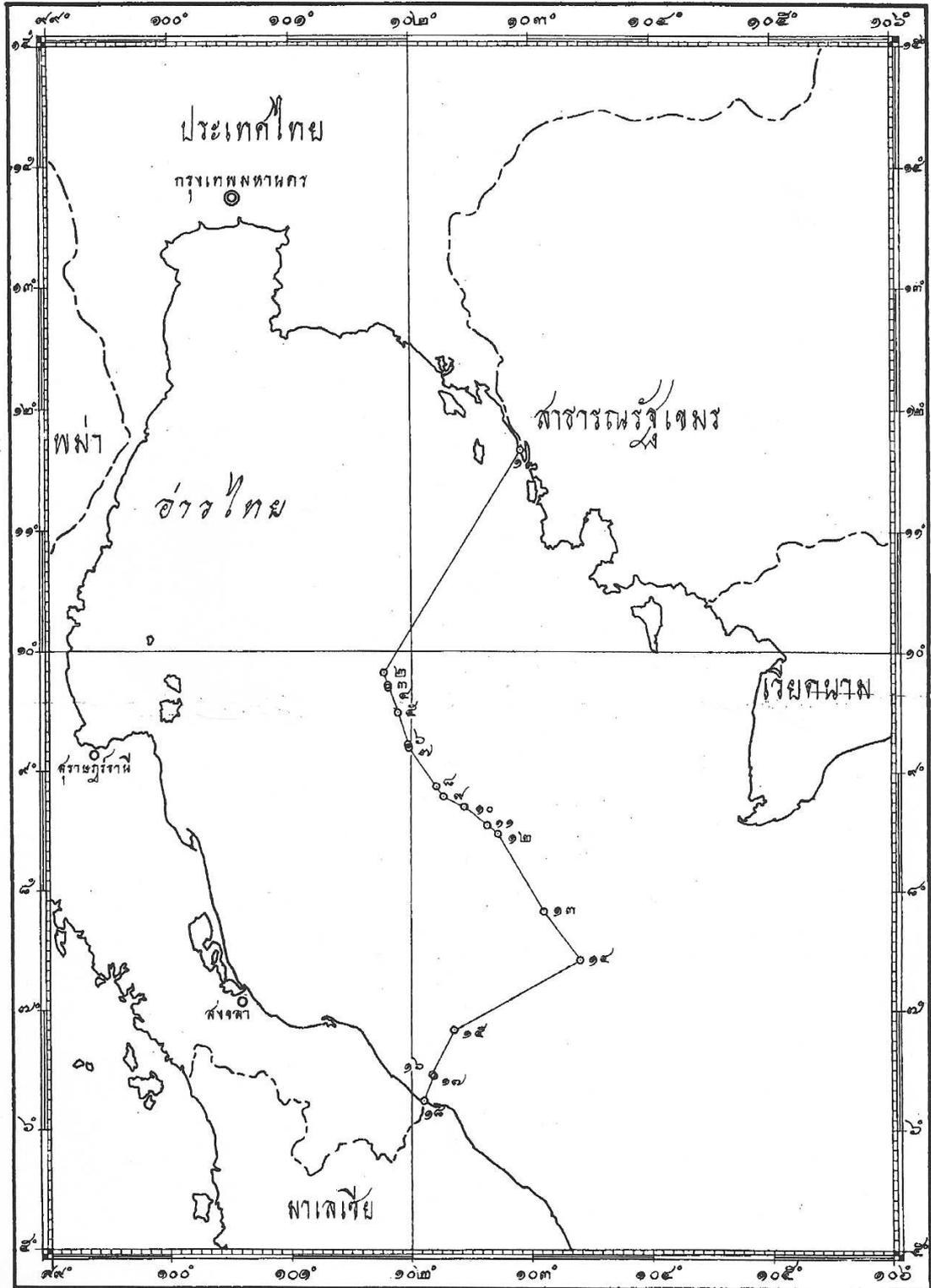
แผนที่และจุดต่อเนืองที่กำหนดพิภคภูมิศาสตร์ตามประกาศ
นี้เพื่อแสดงแนวทั่วไปของเส้นกำหนดไหล่ทวีป สำหรับสิทธิ
อธิปไตยในส่วนที่เป็นทะเลอาณาเขตซึ่งต่อเนื่องกับทะเลอาณา
เขตของประเทศใกล้เคียงอันจะถือเป็นจุดเริ่มของเส้นแบ่งเขต
ไหล่ทวีปนั้นจะเป็นไปตามที่จะได้ตกลงกัน โดยยึดถือมูลฐาน
แห่งบทบัญญัติของอนุสัญญาว่าด้วยทะเล อาณาเขตและเขต
ต่อเนือง ซึ่งกระทำ ณ กรุงเจนีวา ลงวันที่ ๒๕ เมษายน
ค.ศ. ๑๙๕๘

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๑๖
เป็นปีที่ ๒๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

แผนที่แนวเขตโลหที่รับของประเทศไทย ที่อ่าวไทย

มาตราส่วน ๑ : ๓,๕๐๐,๐๐๐

๑๓.

พิกัดภูมิศาสตร์ของจุดโยงยึดแนวเขตไหล่ทวีปของประเทศไทยด้านอ่าวไทย

จุดหมายเลข	ละติจูดเหนือ	ลองจิจูดตะวันออก
๑	๑๑°๓๕'.๐	๑๐๒°๕๕'.๐
๒	๐๕°๕๗'.๕	๑๐๑°๕๖'.๕
๓	๐๕°๕๓'.๐	๑๐๑°๕๗'.๕
๔	๐๕°๕๒'.๐	๑๐๑°๕๕'.๐
๕	๐๕°๒๗'.๕	๑๐๑°๕๓'.๕
๖	๐๕°๑๓'.๐	๑๐๑°๕๗'.๕
๗	๐๕°๑๑'.๐	๑๐๑°๕๕'.๐
๘	๐๕°๕๒'.๐	๑๐๒°๑๓'.๐
๙	๐๕°๕๗'.๐	๑๐๒°๑๖'.๕
๑๐	๐๕°๕๒'.๐	๑๐๒°๒๖'.๕
๑๑	๐๕°๓๓'.๐	๑๐๒°๓๗'.๐
๑๒	๐๕°๒๕'.๐	๑๐๒°๕๓'.๐
๑๓	๐๗°๕๕'.๕	๑๐๓°๐๕'.๕
๑๔	๐๗°๒๕'.๐	๑๐๓°๒๕'.๗
๑๕	๐๖°๕๐'.๐	๑๐๒°๒๑'.๒
๑๖	๐๖°๒๗'.๗	๑๐๒°๐๕'.๖
๑๗	๐๖°๒๗'.๕	๑๐๒°๑๐'.๐
(๑๘)	๐๖°๑๕'.๕	๑๐๒°๐๕'.๖

ผนวก ข

กฤษฎีกาที่ 439-72/PRK ประกาศกำหนดเขตไหล่ทวีปของกัมพูชา

N° - 439 - 72 / PRK

REPUBLIQUE KHMERE

K R E T

LE PRESIDENT DE LA REPUBLIQUE KHMERE

Vu la Constitution de la République Khmère;

Vu l'Ordonnance N°-1/71-CE du 18 Octobre 1971 régissant les questions relevant du domaine de la Loi;

Vu l'Ordonnance N°-17/72-CE du 12 Mars 1972 définissant le titre du Chef de l'Etat de la République Khmère;

Vu l'Ordonnance N°-2/72-PRK du 12 Mars 1972 conférant les pouvoirs du Chef du Gouvernement au Président de la République Khmère ;

Vu le Kret N°-187/72-PRK du 21 Mars 1972 modifié par les textes subséquents portant nomination du Cabinet Ministériel;

Le Conseil des Ministres entendu;

ORDONNE :

ARTICLE PREMIER.— En application des clauses de la Convention de Genève du 29 Avril 1958 sur le Plateau Continental à laquelle la République Khmère a adhéré et du Traité Franco-Siamois du 23 Mars 1907 et le Procès-Verbal de délimitation de la frontière du 8 Février 1908, la limite extérieure du Plateau Continental de la République Khmère est fixée comme l'indique la carte N°-1972 de la Marine française à l'échelle 1/1.096.000. annexée au présent Kret avec les coordonnées de ses points repères suivantes :

La délimitation latérale Nord entre les zones du Plateau Continental relevant de la souveraineté respective de la République Khmère et de la Thaïlande est constituée par une ligne droite joignant le point frontière "A" sur la côte au plus haut sommet de l'île de Koh Kut "S" et se prolongeant jusqu'au point P, ces points A et P sont définis ci-après :

	LONGITUDES EST GREENWICH	LATITUDES. NORD
<p><u>POINT A</u> Ce point étant le point frontière sur la côte (Traité de Bangkok du 23 Mars 1907). . .</p>	102°54'81	11°38'83
<p><u>POINT P</u> Point équidistant de la base cambodgienne A - îlot Kusrovie et de la ligne de base thaïlandaise opposée</p>	101°20'00	11°32'00

ARTICLE 2. - La délimitation de la ligne médiane (direction Nord-sud) est constituée par une ligne brisée partant du point P et passant successivement sur les points P_{ck1} - P_{ck2} - P_{ck3} - P_{ck4} - P_{ck5} - P_{ck6} - P_{ck7} - P_{ck8} - P_{ck9} - P_{ck10} - P_{ck11} - P_{ck12} - P_{ck13} et B point frontière avec le Sud-Vietnam ci-après définis et reportés sur la carte jointe en annexe :

	LONGITUDES EST GREENWICH	LATITUDES NORD
<p>P_{ck1} Point équidistant d'une part de l'îlot cambodgien de Kusrovie et d'autre part des points thaïlandais suivants : îlot Koh Charn et point 8 Area 2 (Hin Bai)</p>	101°13'00	10°59'00
P _{ck2}	101°29'00	10°16'50
P _{ck3}	101°36'00	9°05'00
P _{ck4}	101°57'50	8°31'00
P _{ck5}	102°59'50	7°42'00
P _{ck6}	103°21'00	7°34'00
P _{ck7}	104°08'00	9°01'00
P _{ck8}	104°01'00	9°18'00
P _{ck9}	104°08'50	9°38'50
P _{ck10}	104°16'50	9°56'00
P _{ck11}	104°15'00	10°01'00
P _{ck12}	104°10'50	10°05'00
P _{ck13}	104°09'00	10°12'00
B point frontière avec Sud-Vietnam	104°26'63	10°25'23

ARTICLE 3.— La carte marine n° 1972 de la Marine française - Edition 1949 à l'échelle 1/1.096.000 est jointe au présent Kret.

Toute référence au Kret implique en même temps une référence à la carte n° 1972.

ARTICLE 4.— Toutes dispositions contraires au présent Kret sont purement et simplement abrogées.

ARTICLE 5.— Le Ministre des Affaires Etrangères et le Ministre de l'Industrie, des Ressources minières et des Pêches maritimes sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent Kret./.

Fait à Phnom-Penh, le 1er Juillet 1972

Signé : **LON NOL**

Présenté à la signature du
PRESIDENT DE LA REPUBLIQUE KHMERE
 par
**LE MINISTRE DE L'INDUSTRIE, DES RESSOURCES
 MINIERES ET DES PECHEES-MARITIMES,**

Signé : **CHHANN SOKHUM**

**POUR AMPLIATION,
 LE SECRETAIRE GENERAL
 DU GOUVERNEMENT,**

Signé : **OUK SOUN**

DESTINATAIRES :

- Dircabinet du Président de la République Khmère
- Préconseil (SGG) - JOC.
- IGARK - IAPA.
- Tous Municipalités - Khéts et Anouchéts.
- Tous Ministères - Trésor.
- Cab-DG-IG-Toutes Directions et Inspections Sac P&M et tous bureaux relevant du Minindustrie.
- Ex. Assemblée Constituante.
- Archives et Bibliothèque Nle.

**POUR COPIE CONFORME
 P. LE MINISTRE DE L'INDUSTRIE,
 DES RESSOURCES MINIERES
 ET DES PECHEES MARITIMES,
 LE DIRECTEUR DU SERVICE NATIONAL
 DES MINES, DE LA GÉOLOGIE ET DU
 PETROLE,**

SEAN PENGSE

คำแปลอย่างไม่เป็นทางการของกฤษฎีกาที่ 439-72/PRK

สาธารณรัฐเขมร

เลขที่ 439-72/PRK

กฤษฎีกา

ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเขมร

อาศัยอำนาจตามความในรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐเขมร

อาศัยอำนาจตามความในรัฐบัญญัติฉบับที่ 1/71-CE ลงวันที่ 18 ตุลาคม ค.ศ. 1971 ว่าด้วยเรื่องการตรากฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในรัฐบัญญัติฉบับที่ 17/72-CE ลงวันที่ 12 มีนาคม ค.ศ. 1972 ว่าด้วยคำจำกัดความของตำแหน่งประมุขของรัฐแห่งสาธารณรัฐเขมร

อาศัยอำนาจตามความในรัฐบัญญัติฉบับที่ 2/72-PRK ลงวันที่ 12 มีนาคม ค.ศ. 1972 ว่าด้วยการมอบอำนาจของหัวหน้ารัฐบาลแก่ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเขมร

อาศัยอำนาจตามความในกฤษฎีกาฉบับที่ 187/72-PRK ลงวันที่ 21 มีนาคม ค.ศ. 1972 เรื่องการแก้ไขเพิ่มเติมข้อความที่กำหนดขึ้นในภายหลัง ว่าด้วยเรื่องการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี

โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

จึงให้ตรากฤษฎีกาขึ้นไว้ดังนี้

มาตรา 1.- เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดแห่งอนุสัญญาเจนีวาฉบับลงวันที่ 29 เมษายน ค.ศ. 1958 ว่าด้วยเขตไหล่ทวีปซึ่งสาธารณรัฐเขมรได้ลงนามเป็นภาคี และสนธิสัญญาระหว่างประเทศฝรั่งเศสและประเทศสยาม ลงวันที่ 23 มีนาคม ค.ศ. 1907 และบันทึกข้อตกลงเรื่องการปักปันเขตแดน ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1908 จึงกำหนดให้ขอบด้านนอกของเขตไหล่ทวีปของสาธารณรัฐเขมรเป็นไปตามที่แสดงบนแผนหมายเลข 1972 ของกองทัพเรือฝรั่งเศส มาตราส่วน 1:1,096,000 ที่แนบท้ายกฤษฎีกาฉบับนี้ อันมีรายละเอียดของจุดอ้างอิงต่างๆ ดังนี้

การปักปันเขตแดนด้านทิศเหนือระหว่างพื้นที่เขตไหล่ทวีปที่อยู่ในอธิปไตยของสาธารณรัฐเขมรและของประเทศไทยตามลำดับ ประกอบด้วยเส้นตรงที่เชื่อมต่อระหว่างจุดเขตแดน “A” บนชายฝั่ง กับยอดสูงสุดของเกาะกูด “S” และลากต่อไปถึงจุด “P” ทั้งนี้โดยจุด A และ P เป็นจุดที่กำหนดดังนี้

	ลองติจูด ตะวันออก จากกรีนิช	ละติจูด เหนือ
จุด A จุดนี้คือจุดเขตแดนบนฝั่ง (สนธิสัญญากรุงเทพฯ ลงวันที่ 23 มีนาคม ค.ศ. 1907)	102° 54' 81	11° 38' 88
จุด P จุดในระยะห่างเท่ากันจากเส้นฐานตรงของ กัมพูชา แนว A – เกาะกัสโรเวีย และจากเส้นฐาน ตรงของไทยด้านตรงข้าม	101° 20' 00	11° 32' 00

มาตรา 2.- การกำหนดเส้นมัธยะ (แนวเหนือ-ใต้) ประกอบด้วยเส้นประซึ่งเริ่มจากจุด P ผ่านจุด P_{ck1} - P_{ck2} - P_{ck3} - P_{ck4} - P_{ck5} - P_{ck6} - P_{ck7} - P_{ck8} - P_{ck9} - P_{ck10} - P_{ck11} - P_{ck12} - P_{ck13} และจุด B ซึ่งเป็นจุดเขตแดนกับประเทศเวียดนามใต้ ตามที่กำหนดตามข้างล่างนี้และแสดงบนแผนที่แนบท้าย

	ลองติจูด ตะวันออก จากกรีนิช	ละติจูด เหนือ
P _{ck1} จุดในระยะห่างเท่ากันจากเกาะกัสโรเวียของ กัมพูชาและจากจุดดังต่อไปนี้ของไทย คือ เกาะ จาน และจุด 8 พื้นที่ 2 (หินใบ)	101° 13' 00	10° 59' 00
P _{ck2}	101° 29' 00	10° 16' 50
P _{ck3}	101° 36' 00	9° 05' 00
P _{ck4}	101° 57' 50	8° 31' 00
P _{ck5}	102° 59' 50	7° 42' 00
P _{ck6}	103° 21' 00	7° 34' 00
P _{ck7}	104° 08' 00	9° 01' 00
P _{ck8}	104° 01' 00	9° 18' 00
P _{ck9}	104° 08' 50	9° 38' 50
P _{ck10}	104° 16' 50	9° 56' 00
P _{ck11}	104° 15' 00	10° 01' 00
P _{ck12}	104° 10' 50	10° 05' 00
P _{ck13}	104° 09' 00	10° 12' 00
B จุดเขตแดนกับประเทศเวียดนามใต้	104° 26' 63	10° 25' 23

มาตรา 3.- ได้แนบแผนที่ทะเล หมายเลข 1972 ของกองทัพเรือฝรั่งเศส – ฟิมพ์เมื่อ ค.ศ. 1949 มาตราส่วน 1:1,096,000 ต่อท้ายกฤษฎีกาลบฉบับนี้แล้ว

การอ้างอิงต่างๆ ในกฤษฎีกาลบฉบับนี้หมายถึงการอ้างอิงบนแผนที่หมายเลข 1972

มาตรา 4.- ข้อกำหนดใดที่ขัดกับกฤษฎีกาลบฉบับนี้ ให้ยกเลิกไปโดยปริยาย

มาตรา 5.- ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ทรัพยากรแร่ และการประมงทางทะเล มีหน้าที่รับผิดชอบในการบังคับใช้ กฤษฎีกาลบฉบับนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงนั้นๆ

ประกาศ ณ กรุงพนมเปญ เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1972

ลงนาม : ลอนนอล

กราบเรียนเสนอเพื่อลงนามโดย

ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเขมร

โดย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ทรัพยากรแร่

และการประมงทางทะเล

ลงนาม : **ชฮาน โชกูม**

เพื่อดำเนินการต่อไป

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ลงนาม : **อุก ชุน**

การแจกจ่ายเอกสาร :

- เลขธิการประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเขมร
- ประธานคณะที่ปรึกษา (SGG) – JOC
- IGARK – IAPA
- เทศบาลทั้งหมด – เขต และ อนุเขต
- กระทรวงทั้งหมด – ฝ่ายการคลัง
- เลขธิการ อธิปไตย – ผู้ตรวจการทั่วไป - ทุกกรมกอง และทุกสำนักที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่
- สำนักเลขธิการรัฐสภา
- สำนักราชกิจจา และหอสมุดแห่งชาติ

รับรองสำเนาถูกต้อง

ในนามของรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงอุตสาหกรรม ทรัพยากรเหมืองแร่

และการประมงทางทะเล

ผู้อำนวยการกองเหมืองแร่ ทรัพยากรธรณี

และปิโตรเลียมแห่งชาติ

เลี่ยน เป็งลี

ผนวก ค

คำแปลรายงานการประชุมคณะกรรมการปักปันเขตแดน
ระหว่างสยามกับอินโดจีน ครั้งที่ 2
ณ เมืองไพลิน วันที่ 8 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1908

คณะกรรมการ ไทย - ฝรั่งเศส ในการปักปันเขตแดน	
ระหว่าง อินโดจีน และสยาม	
บันทึก	
ของการประชุมครั้งที่ ๒ ที่ ไพลิน วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๑๙๐๘	
ผู้เข้าประชุม	
พลเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอพระองค์เจ้าบรมวงศ์เธอ	ประธาน
พระยาเพชรกำแพงสงคราม	
หม่อมเจ้า ไทรทศ	กรรมการ
คณบดี หลวงสุรบุรุษ	
.....	
คณบดี กษัตริย์ มงกุฎแก้ว	ประธาน
ม. เป. เป็ททูกอแนง	
คณบดี ก้าวเทวอ	กรรมการ

การประชุมเริ่มเมื่อเวลาบ่าย ๓ โมง พลเอกพระองค์เจ้าวร เศวตรองเสนาโทแห่งตั้ง
เลขาธิการของคณะกรรมการขึ้น พระองค์ทรงเลือกหม่อมเจ้าไกรทศ และ พันตรี มงคลแกร์ส เลือก
เมอริลเลอร์ เปอิกูเกอแมง

พระองค์เจ้าวร เศวตรองเสนาโท พันตรี มงคลแกร์ส ว่า มีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับส่วนของ
เขตแดนที่คณะกรรมการทั้งสองฝ่ายได้เดินเข้ามาแล้ว

พันตรี มงคลแกร์ส บอกว่า งานส่วนภูมิประเทศของพื้นที่นั้นเป็นปัญหาที่โต้เถียงกันอยู่นี้
ซึ่งถือไปจากจุดที่ขั้วตรงข้ามเกาะภูเก็ตไปยังเขาพนมรุ้งยังไม่เรียบร้อยทั้งหมด และกล่าวว่าตัวเขาเอง
ก็ไม่สามารถที่จะแสดงแผนที่รายละเอียดของพื้นที่ของตนได้ แต่ถึงกระนั้นก็ยังได้ทำแผนที่สรุปไว้ ซึ่ง
เขาเห็นว่าพอที่จะทำให้คณะกรรมการเข้าใจได้

พระองค์เจ้าวร เศวตรองเสนาโทเห็นว่า แผนที่นั้นมีความหมายและ
ขอความเรียงทูลแล้ว

พันตรี มงคลแกร์ส โคนางว่า เขาพนมกระวาน (Pnom Kravanh) ที่กล่าวถึงในพิธีสาร
คือหาบสมุทรเกี่ยวกับการเขียนเช่นเขตแดนไม่ใกล้เคียงกันอยู่บนเส้นเขตแดนและกล่าวว่าการกันข้ามพิธีสาร
ก็กล่าวอย่างแรงกล้าว่า "เป็นที่เข้าใจกันแล้วว่า ภายใต้อุณหภูมิโลก ๆ ที่ราบทางตะวันออกของภูเขา
เหล่านี้ ซึ่งรวมพื้นที่ราบลุ่มคลองเกาะป้อ (Klong Kopo) ทั้งหมด จะคงตกอยู่เป็นของอินโดจีน
ฝรั่งเศส" ทั้งนี้สิ่งสำคัญที่จะต้องแสวงหาก็คือ เส้นแบ่งระหว่างที่ราบลุ่มคลองเกาะป้อและทะเล

นั้น คณะกรรมการฝรั่งเศสโคตรหนักและก็ไม่ค่อยสงสัยในเรื่องที่ว่า คณะกรรมการไทย
ก็เคยกล่าวไว้เช่นกันว่า คลองกลางกลัน (Klong Krang Kran) ซึ่งเป็นแควของคลองเกาะป้อ
ไหลไปตามที่ราบตะวันออกของสันเขาซึ่งจะเห็นได้จากทะเลจากอ่าวรารา (Ao Rava) ลงไปสู่
โอบยาม (O'Piam) เพราะฉะนั้น เส้นแบ่งจะคงเป็นเส้นเขตแดน ภายใต้อุณหภูมิซึ่งการแก้ไข
ในกฎของไทยเฉพาะ ซึ่งจริงเป็นจะต้องกระทำโดยการแสดงไว้ในแผนที่ฉบับสุดท้าย

ทรงกันข้ามพิธีสารก็กล่าวว่า "เส้นเขตแดน - ตั้งต้นจากทะเล ๗ จุดซึ่งอยู่ตรงข้ามกับ
จุดสูงสุดของเกาะภูเก็ต" พันตรี มงคลแกร์ส (ยอมรับว่า คำว่า "ตรงกันข้าม" ซึ่งกลมกลืนกับแผนที่
ซึ่งเขปซึ่งผนวกไว้กับพิธีสาร หมายความว่า อยู่บนเส้นแวงเดียวกัน) พร้อมทั้ง รอยโท เกนส์วิท
ซึ่งมีเครื่องมือที่แม่นยำกว่า ก็ได้รับผลเช่นเดียวกันกับเขา เห็นว่าจุดที่กล่าวไว้ข้างต้นนี้จะคงตั้งอยู่
เหนือขึ้นไปจากอ่าวโอบยาม และอยู่ที่ของส่วนหนึ่งของฝั่งทะเล ซึ่งเรียกกันว่า ไส้เขา (Sai Zao)

จุดสูงสุดของเกาะภูเก็ตเมื่อถือตามคำบอกเล่า เช่นเดียวกับแผนที่ทะเลซึ่งทำอยู่ต่อหน้าคณะ
กรรมการ ก็บอกเขาข้างทิศเหนือ พื้นที่เราจะลากเส้นซึ่งเดินไปทางเส้นแวงทิศของยอดเขาแล้ว
มันจะพบกับฝั่งทะเล ๗ จุดหนึ่ง ซึ่งตรงกับจุดที่ได้รับจากการสำรวจโดยตรง

แล้วว่าจุดที่ตั้งอยู่ห่างจากหมู่บ้านของอ่าวโอบยามเพียงเล็กน้อย และเป็นที่เกรงกันว่าบริเวณ
ของเส้นพรมแดนจะกลายเป็นแหล่งที่ทำให้เกิดความยุ่งยากในเรื่องตำรวจและศุลกากร เพราะว่าที่ใด
ก็ตามเช่นที่กล่าวนี้ไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมที่วุ่น - ทรงกันข้าม ชาวบ้านของโอบยามเคยชินอยู่กับ
การหาปลาในอ่าวเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง ซึ่งพวกเขาเรียกว่า อ่าวคอง (Ao Doung) และกินโยนแหลม ๆ
หนึ่งซึ่งค่อนข้างจะเห็นได้ง่าย ชื่อว่า แหลมสารพัดหิน (Saraphatphit) - ถึงแม้ว่าพรมแดนน่าจะ

อยู่ห่างไปทางใต้ ๑ หรือ ๒ กิโลเมตร (จนถึงในปัจจุบันนี้ เส้นแวงศกษุฑของทุกคู่ของเกาะภูเก็ต
เท่าที่จะมีบันทึกอยู่) พันตรี มองค์แกร์สโคเซนอิน - แผลงก็เชื่อว่า พระองค์เจ้าวร เกรงคงไม่เห็น
ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ - ว่าเส้นพรมแดนจะคั่นกันจากทุกสิ่งเขียนไว้ในแผนที่และที่ราวม่านของอ่าวโอมขาม
เรียกว่า แผลงสารพิศพิศน์

พระองค์เจ้าวร เกรงทรงทอบว่า พิธีสารที่เกี่ยวกับการเขียนเส้นเขตแดนบนบกบริเวณที่กล่าวถึง
ใต้เบื้องพิจารณาตามนี้ แสดงให้เห็นว่า มีอยู่ ๓ คู่ ซึ่งจะต้องกำหนดเอาลงไว้คือ เราทมนธ,
สันเขทมนทรวาน และเส้นพรมแดนทางพิศโค

สำหรับเราทมนธนั้น พระองค์เจ้าวร เกรงทรงตั้งเกล้าว่า รามานซึ่งอยู่ในแขวงคราก
(Kraek) โคกซึ่งอยู่เราซึ่งเห็นโคกซึ่งอยู่ทางตะวันตกของแผลงครากว่า ทมนธ ซึ่งอยู่เราถูกนี้
คณะกรรมการทั้งสองฝ่ายได้โดยโคกขึ้นไป และตั้งชื่อเราซึ่งตั้งอยู่ทางทิศเหนือออกไปอีกว่า เขากว
และเคยเขียนไว้ในแผนที่ราชการของฝรั่งเศส ปรากฏว่า ๗/๑๐๐,๐๐๐ วา ทมนธ
หรือ เขากว

สำหรับรามานในแขวงคานจุมพล (Dan Chumpon) เขากวถูกเรียกว่า ทมนธ
ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของถูกเราถูกนี้ดูเหมือนจะพิสูจน์ให้เห็นว่า เมื่ออ้างหรือกล่าวถึงเราทมนธ
แล้ว พิธีสารมีเจตนาจะรู้เราซึ่งรามานในแขวงคานจุมพลโคกซึ่งชื่อไว้เช่นนี้ ส่วนประชาชนที่อาศัย
อยู่ในแขวงเมืองครากเรียกเราถูกนี้ว่า เขากว

พลเอกพระองค์เจ้าวร เกรงขอความเห็นจากพันตรี มองค์แกร์ส
พันตรี มองค์แกร์สมีความเห็นพ้องกับพระองค์เจ้าวร เกรงตั้งสัน

สำหรับเราทมนทรวาน (Prong Krevanh) นั้น พระองค์เจ้าวร เกรงทรงตั้งเกล้าว่า
จากเราทมนธทั้งโคกจำกัดความไว้แล้วข้างต้น มีเส้นแสดงความสูงอยู่ ๒ เส้น เกือบขนานกัน ทั้งกัน
อย่างหมาย ๆ ในทางพิศโค เส้นตะวันตกซึ่งลากไปตามฝั่งทะเล เรียกตามทางเหนือมาบังทางใต้ว่า
เขามันพิศ (Kao Bantet) และไม่เคยใช้คำว่า ทมนทรวานเลย แนวที่อยู่ทางทิศตะวันออกสุดนั้น
ดูเหมือนว่าจะไม่มีชื่อเป็นพิเศษ ถึงแม้ชื่อว่าทมนทรวานอาจจะนำไปใช้กับแนวนี้ก็ได้และพอเหมาะสมควร
โดยถือเอาว่ามีทมนทรวานขึ้นอยู่ตามลาดของทะเล

อย่างไรก็ตาม ในเมื่อเจตนาของรัฐบาลทั้งสองมุ่งอยู่ที่ว่า เส้นพรมแดนควรจะเดินไป
ตามสันปันน้ำระหว่างที่ราบลุ่มแม่น้ำคลองเกาะปอก้านหนึ่งและทางน้ำซึ่งไหลลงสู่อ่าวสยามอีกคานหนึ่ง
พลเอกพระองค์เจ้าวร เกรงทรงมีความเห็นว่าไม่มีเหตุผลใดที่จะต้องปฏิบัติตามพิธีสารในเมื่อมีระบู้ว่า
เส้นพรมแดนจะคั่นกันไปตามเขามันพิศและทรงมีความเห็นด้วยกับพันตรี มองค์แกร์สที่ว่า
แนวของขอกเราซึ่งตั้งอยู่ตามฝั่งทะเลรวมทั้งระหว่างทะเลและที่ราบลุ่มน้ำคลองเกาะปอก เป็นเส้น
พรมแดนที่แท้จริง

สำหรับขอบเขตโคกซึ่งจะกำหนดความที่เริ่มต้นจากยอดสูงสุดของเกาะภูเก็ต และไปจรดทุกครก
ข้ามฝั่งทะเล พระองค์เจ้าวร เกรงทรงมีความเห็นว่า ข้อเท็จจริงที่กล่าวมาเหล่านี้ไม่มีความหมาย
ถูกต้องอย่างรักเจตนาแบบฉบับของการพิพากษาทางภูมิศาสตร์ คงจะเกิดจากความคิดว่า ผู้เจรจา
จำเป็นจะต้องปล่อยให้โอกาสให้แก่คณะกรรมการในเมื่อพยายามจะกำหนดจุดลงไปแล้วเพื่อที่จะให้โอกาส

ปีคณิธ เสด็จขึ้นพระบรมราชพิธีของ เสนมพรหมแคนเป็นความสำคัญ มาบัดนี้ สันของภูเขาซึ่งดีว่าเป็นเส้นเขตแดน
โค่นดินสูงลงอย่างระคนในทะเล ตรงแหลมซึ่งทำให้เกิดเป็นเขตทางเหนือของอำเภอโอบยาม จุกนี้กับแหลม
ศีรษะองค์เจ้ามวร เศรโคเด่นในทิศตะวันตกการรับเอาไว้ จุกนี้จึงอยู่ตรงข้ามโดยประมาณกับยอดสูงจุกของ
เกาะลูก

พันตรี มองค์แกร์ส มีความน่าจะมีข้อขัดแย้งซึ่งเกิดจากการปกครองขึ้นแก่พรหมแคนที่อยู่ใกล้
อำเภอโอบยามเวลานี้

พระองค์เจ้ามวร เศร ในทางตรงข้ามโค่นดินว่า ถ้าหากเสนาพรหมแคนไม่แน่ชัดลงไปบนพื้นดิน
แล้วก็ย่อมเกิดความไม่สะดวกขึ้น ในพระทัยของพระองค์ทรงเห็นว่าไม่ดีที่โค่นดินออกไปจากแหลมโอบยาม
แล้ว จะทำให้เกิดลักษณะอันเกินสมควรโค่น ในที่นี้ ถ้าประชาชนของอำเภอโอบยามเกินไปอาจกองเพื่อจับ
ปลาก็จะดีเอาว่า ชาวบ้านของคองหินซึ่งอยู่ในแดนดินไทยทำการจับปลาในน้ำเดียวกัน

พันตรี มองค์แกร์ส โดยยอมรับความที่จะเป็นไปโค่นดินสมมุติฐานนี้ แต่ว่าถ้าเราจะพิสูจน์
ข้อเท็จจริงในกรณีอำเภอโอบยาม เราจะทำเป็นการเช่นเดียวกับอำเภอคลองหินไม่โค่น เรายังยืนยันว่า
มันมีความยากลำบากในการที่จะไปตรวจพรหมแคนที่อยู่ใกล้ซึ่งก็อยู่แต่กลางที่มีผู้คนอยู่หนาแน่น

หม่อมเจ้าไกรทศโคตรทรงชี้ให้เห็นว่า พรหมแคนระหว่างประเทศฝรั่งเศสและเบลเยี่ยมโค่น
ตามแนวชายฝั่งชายแดนออกเป็นสองส่วน ถึงกระนั้นการควบคุมทางด้านปกครองก็กระทำไว้

พันตรี มองค์แกร์ส ยอมรับข้อเท็จจริงนี้ แต่ตอบว่า การควบคุมของฝ่ายปกครองย่อมต้อง
หนักเบื่องเงินทองมากมาย และยิ่งกว่านั้นยังจะต้องจึกจกกำลังตำรวจไว้อีก ซึ่งในอนาคตก็จะยาก
ไม่โค่นไว้ จะรักษาความสงบของพรหมแคนที่ก่อกองเดียวกันอยู่นี้ได้

เขาชี้ให้เห็นข้อเท็จจริงที่ว่า สถานการณ์ที่แน่ชัดควรจะมีอยู่ห่างจากแหลมโอเปียมเช่นเดียวกับ
จากจุกที่เขาเสนอไว้ โดยคำนึงถึงความสะดวกในการปกครอง เขาจึงเลือกเอาจุกนี้ในกรณีที่สภาการ
เป็นไปในทางตรงข้ามเขาเองก็จะมีบริบทที่จะยินยอมตามความต้องการของพระองค์เจ้ามวร เศร แม้
กระทั่งว่าเสนาพรหมแคนจะถูกทำให้สั้นเขามาอีกสัก ๒ หรือ ๓ กิโลเมตร พันตรี มองค์แกร์สได้ถามขอ
ความเห็นจากพระยาเพชรกำแหงในฐานะที่เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดย่อมจะต้องรู้ความยากลำบากอันเกิด
จากการถือเสนาพรหมแคน โดยไร้แนวที่ลาดใกล้กับศูนย์กลางชุมชน พระยาเพชรกำแหงตอบว่า ท่าน
ยังไม่ทราบรายละเอียดของอาณาบริเวณส่วนนี้ของพรหมแคน และก็ไม่คิดว่าถึงแนวแหลมเช่นนี้อาจทำให้เกิด
ความเสียหายไบบ้างในบางครั้ง

พระองค์เจ้ามวร เศรมีสั่งว่า พระองค์ทรงพระหนักที่ว่า พันตรี มองค์แกร์สได้เสนอจุกนี้
โดยเหตุระมัดระวังเพื่อเหตุผลทางปกครอง เสนาพรหมแคนบรรพบุรุษที่แน่ชัดย่อมจะเป็นประโยชน์เหมือนกัน และ
พรหมแคนนี้ก็ไม่ดีแต่จะออกตัวอ้างที่พันตรี มองค์แกร์ส ยกขึ้นมา และพระองค์ทรงยอมรับว่า เสน
พรหมแคนนี้จะช่วยในการปกครองสะดวกก็ตามจุกเช่นนี้ย่อมจะช่วยให้มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างไทยและ
ฝรั่งเศสในบริเวณนั้นแน่นอนมาบ้าง และโดยที่การทราบเห็นข้อเท็จจริงเช่นนี้ทรงยืนยันที่จะอำนวยความสะดวก
ปรารภว่าพันตรี มองค์แกร์สได้แสดงออกมา และทรงยอมรับเสนาพรหมแคนที่ได้เสนอไว้ กล่าวคือ เส้นซึ่ง
เริ่มจากจุก นี้ ในแผนที่ที่โดยมากมักมีรายงานนี้ - ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของหาคพรายแดงและอำเภอของ
และชื่อ ว่า แหลมสารพัดศิริม - ลากไปคาบยอดของสันเขาซึ่งไปจรดจุกที่อยู่บนยอด (อ้างไว้ ๑๔๔)
ของสันเขานี้ว่า ระหว่างทะเลและที่ราบลุ่มน้ำคลองเกาะปอด ต่อจากนั้นเส้นก็จะมุ่งไปทางทิศเหนือยัง

กฤษฎีกาหม่อมอมหรือเขากว

พันตรี มงคต์แกร์ส ขอพระทัยพระองค์เจ้าบวร เกษและรับรองว่า เราจะบันทึกมากถ้า
กรณีเกิดขึ้น และให้ความพอพระทัยเช่นกัน

คณะกรรมการทั้งสองฝ่ายเห็นความทางใจจริงทั่วไปของเส้นพรมแดนนี้แล้วมา

เกี่ยวกับเส้นพรมแดนซึ่งพิธีสาร โคม์บรรยายไว้ว่า ทำเป็นตามเส้นเขตแดนในปัจจุบันระหว่าง
เมืองจันทบุรีและคราคาห์หนึ่ง และเมืองพระครระของอีกด้านหนึ่ง พระองค์เจ้าบวร เกษโกทรงเสนอว่า
ในการที่จะกำหนดเส้นเขตแดน กรรมการทั้งสองฝ่ายควรจะสอบถามประชาชนโดยทางฝ่ายต่างประเทศว่า
ถ้าหากว่าการสอบถามนี้ได้รับผลเช่นเดียวกับที่ควรจะได้รับ เขาแนวมั่นแนวนั้นเป็นเส้นพรมแดน พันตรี
มงคต์แกร์สรับที่จะปฏิบัติตามวิธีนั้น

พระองค์เจ้าบวร เกษรับสั่งถามพันตรี มงคต์แกร์สว่า ได้รับทราบข้อความอะไรบางอย่างเกี่ยวกับ
พรมแดนจากเขาหม่อมอมหรือเขากวเรื่องราวที่พระองค์โกทรงรวบรวมไว้ พระองค์ทรงถือว่า เส้นพรมแดน
ค่าเงินไปตามสันเขานี้ดีไปยิ่งจุด ๆ หนึ่งซึ่งไม่ปรากฏในแผนที่

พันตรี มงคต์แกร์ส ตอบว่า อันที่จริงเส้นพรมแดนที่เขียนไว้ในแผนที่ชั่วคราวถูกต้องแล้ว
แก่เขาก็ไม่พวามว่า เส้นพรมแดนโคแยกออกจากสันปันน้ำ ณ ที่โคและเดินไปทางทิศใต้ไม่ถึงก้นน้ำ
ของน้ำใสในเมื่อ เรื่องราวเท่าที่เขาได้รับเป็นของไม่แน่นอน

พระองค์เจ้าบวร เกษ ได้รับสั่งว่า จากการสอบถามของพระองค์ พระองค์มีความคิดว่า
เส้นพรมแดนแยกออกจากเขานี้ดี ณ ที่ก้นน้ำของห้วยเขมร ถ้าพันตรี มงคต์แกร์สจะยังไม่ให้คำ
ตัดสินข้อความเช่นนี้แล้ว พันตรี มงคต์แกร์สพอจะเต็มใจนำเอาไปเป็นรากฐานสำหรับการสอบถาม
หรือไม่ และจะเดินต่อไปที่จะรับรองห้วยเขมร และพิจารณาว่า จะสอบถึงขั้นไว้หรือไม่

พันตรี มงคต์แกร์ส โคม์ยอมรับข้อเสนอนี้ และโต้ตกลงกันว่า คณะกรรมการทั้งสองฝ่าย
หรืออย่างเอียงบางส่วนของแต่ละฝ่ายจะไปยังบ้านห้วยเขมร และเดินตามเส้นพรมแดนที่สมมุติไว้เท่า
ไกลเท่าที่จะหาได้ความหรือความที่ใครรับ.

การประชุมยุติเมื่อเวลา ๔.๓๐ น.

(ลงนาม)	มงคต์แกร์ส	บวร เกษ
	ปอล เปอติกู เกอแนง	พระยาเพชรกำแหง
	ท. ไวกัว เกอช	สุรบุษ

พ.ท.....แปด

ผนวก ง

คำแปลรายงานการประชุมคณะกรรมการปักปันเขตแดน
ระหว่างสยามกับอินโดจีน ครั้งที่ 5
ณ กรุงเทพมหานคร วันที่ 6 มิถุนายน ค.ศ. 1908

(คำแปล)

คณะกรรมการปักปันเขตแดน

ระหว่างอินโดจีนกับกรุงเทพฯ

รายงานการประชุมครั้งที่ ๕ ณ กระทรวงมหาดไทย กรุงเทพฯ
เมื่อ ๖ มิ.ย. ๒๔๕๑ (ค.ศ. ๑๙๐๘)

ผู้เจ้าประชุม

พลเอก พระองค์เจ้าบรมวงศ์เธอ	}	ประธานกรรมการ
พระยาเพชรกำแพงนคร		สมาชิก
พระองค์เจ้าไกรสร		
พ.ศ. หลวงสุรบุรุษ (ณ.ร.ร.)		
ณ. กิจา มงคิวดอร์	}	ประธานกรรมการ
เมอร์ด็ออร์ เปอติวีแนง		สมาชิก
ร.อ. เซอแนค		

เริ่มประชุม ๑๖๓๐ น.

พล.อ. พระองค์เจ้าบรมวงศ์เธอ ทรงทราบดีว่า ณ. แล พระองค์ต่างก็ได้เสนอไว้แต่ใจ
ป็นหาเขตแดนเมื่อการประชุมครั้งที่แล้ว พระองค์จึงทรงขอของ ณ. ให้แจ้งว่าเห็นอย่างไร

ณ. กล่าวว่า หลังจากได้พิจารณาข้อเสนอของพระองค์อย่างรอบคอบแล้ว เขาคิดจะยื่น
ความขอทรงตั้งที่ใดเสนอไว้ตั้งแต่การประชุมครั้งที่แล้ว

ในกรณีเช่นนี้ พล.อ. พระองค์เจ้าบรมวงศ์เธอ ทรงยอมรับในหลักการ เส้นทางที่ ณ. ได้
เสนอ ในขั้นที่เป็นประโยชน์ต่อการมอบเขตแดนที่พึงพอใจโดยการแลกเปลี่ยนอัตรารัฐมนตรี
ที่ปรมาตว่าเท่ากัน อย่างไรก็ตามพระองค์ทรงเห็นว่าความสำคัญของหมู่บ้านที่กรุงสยามยื่นในครั้ง
แรก เมื่อเปรียบเทียบกับหมู่บ้านที่ฝรั่งเศสยกให้กรุงสยามแล้วไม่ละเลยกัน ในเรื่องพระ
องค์จึงทรงขอให้มีการแก้ไขเล็กน้อย เช่น ทรงเสนอทางตอนเหนือซึ่งจะเป็นที่พึงพอใจและสะดวก
เป็นธรรมดาในเวลาเดียวกันด้วย การแก้ไขจะเป็นไปดังนี้ คือ.-

เขตแดนที่เริ่มจากคลองลึกแทนที่จะไปจรดมุมของ O Kon Kriel ดังที่ ณ. ได้
แสดงไว้ตอนแรกก็ให้ไปตั้งแก่สายน้ำขึ้นไปทางตะวันออกบริเวณหมู่บ้านลำธารที่มาจาก Khwai
Ok Louk และบริเวณ Phom That ทรงยกมา

ณ.ยธรมรับการแก้ไขตามที่ทรงเสนอ แต่ขอได้เขตแดนเขตใดที่ใช้น้ำน้อย ตะวันออก
 ของแม่น้ำสายที่ ๒ ไปทางซ้ายมือของแม่น้ำแทนที่จะตาม O Kakir ไปฝั่งนี้เพื่อถิ่นเขตตำบล
 เมืองไพลินที่อยู่ห่างจากดินแดนสยาม พล.อ.พ.ระองค์เจ้าวร เสด็จทรงยอมรับการแก้ไข
 คั้งนั้น เขตแดนเขตใดที่จำกัดไว้ในรายงานการประชุมครั้งต่าง ๆ จะเพิ่มหรือแก้ไขแผนที่
 ที่แนบมาคั้งนี้.-

ลักษณะของเขตแดน

เขตแดนเริ่มจากแหลมสารพิศทิศ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณ ๑๐ กม. ไปทางเหนือของหมู่บ้าน
 Snon Khuai (ปากคลองเกาะโพธิ์) จะไปจรดจุดเครื่องหมาย ๔๒ ในรูปเคียวแล้วไปถึงต้น
 แม่น้ำ Huei Khamen (แม่น้ำไพลิน) โดยเลียบตามผิวเขาชายฝั่งที่มีลักษณะเป็นสันปันน้ำ ระหว่าง
 ลุ่มแม่น้ำชายฝั่งและลุ่มแม่น้ำคลองเกาะโพธิ์ และลุ่มแม่น้ำ Great Lake เมื่อเขาถูกตั้งเป็นเขา
 ตาแข็ง

จากต้นน้ำ Huei Khamen เขตแดนจะเลียบไปตามแม่น้ำไปจนบรรจบลำน้ำ Kao
 Soay บริเวณ ๒.๕ กม. เหนือหมู่บ้าน Huei Khamen แล้ววกขึ้นลำน้ำไปจรด Kao Soay
 จากจุดนี้จะลงไปทางซ้ายมือของ O Kakir โดยใช้น้ำน้อยตะวันออกของแถวที่ล่อง หลังจากนั้นก็
 ตามแม่น้ำสายนี้ขึ้นไปถึงจุดบรรจบกับ Nam Ron จาก Nam Ron ไปจุดบรรจบกับ O Leou จาก
 O Leou ไปยังจุดที่ติดต่อกันโดยทางยาวของเส้นพิกัดตั้งกับที่ลากผ่านกลางระหว่างบ้านเมืองคือ หมู่บ้าน
 Komrieng และ Ban Chnang กับหมู่บ้าน Poun Sres และรวมตะวันตกเฉียงเหนือของ Stung
 Dar อีกคานหนึ่ง

หลังจากเลียบตามเส้นทางนี้แล้ว เขตแดนจะไขว้ทาง Stung Dar ขึ้นไปกับหิน
 Kangok จากสันหินนี้ขึ้นไปยอด (ปลายของ Kangok) ซึ่งบริเวณตอนกลางเป็นต้นแม่น้ำ Nam Sai
 และเลียบตามลำน้ำสายนี้ไปจนบรรจบกับ Stung Sisophon.

ทางตอนเหนือ หลังจากที่เราเขตแดนขึ้นจาก Stung Sisophon ไปยังลำน้ำคลองเล็ก
 แล้วจะไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ.-

๑. เป็นเส้นตรงเริ่มจากลำน้ำน้อยตะวันออกของคลองเล็ก ตัด Stung Kon Kriel
 บริเวณ ๓.๕ กม. ไปทางตะวันออกเฉียงใต้ของหมู่บ้าน Kuok Fo แล้วขยายออกไปเหนือยอด
 Phom That ๒ ยอด ถึงจุดที่ O Phai ตั้งอยู่ตรงกลางระหว่างจุดบรรจบของแม่น้ำและหมู่บ้าน
 Tha Pia

๒. โดยเลียบตามเส้นทศกัณฐ์ที่เกิดจากลำน้ำของแม่น้ำ O Phai ของ Stung
 Svaichek และ O Phai และขยายไปถึงจุดที่ภูเขา Dang Rek เหนือฝั่งซ้ายของ

จากจุดสุดท้ายนี้เขตแดนจะเลี้ยวไปทางตะวันออกตามเส้นสันน้ำระหว่างลุ่มแม่น้ำ
Great Lake กับลุ่มแม่น้ำ Semoun ถึงช่องแคบ Kel

เกี่ยวกับการกำหนดหลักเขตแดน ณ. เป็นยูเนียนและโดย พล.อ. พระองค์เจ้าบวร เษ
ทรงเห็นชอบด้วย ได้เสนอให้เลือกและมอบหมายงานในนายทหาร ๒ นาย ชาวสยาม ๑ และ
ชาวฝรั่งเศส ๑ ให้รับงานวางหลักเขตแดนที่ห้าด้วยหิน เหล็ก หรือไม้ ตามแต่ทรัพยากรของประ
เทสนั้น ๆ จะต้องมี ทรงจุดที่แสดงไว้ในรายการและถูกต้องตามภาพสะเทิร์นแนมมาที่รายงาน
การประชุมฉบับนี้

รัฐบาลฝรั่งเศสจะออกค่าใช้จ่ายในการกำหนดหลักเขตแดนจากช่องแคบ Kel ถึงจุด
ที่ ๔ (หมอนาคู) และรัฐบาลสยามจะออกค่าใช้จ่ายจากจุด ๔ นี้ ถึง แนมลาว หักคัส

นายทหารที่ได้รับมอบหมายงานจะพบกันที่ Along Veng (Varisen) ในวันที่ ๑๕ พ.ค.
นายทหารจะมาน้ำที่วางจุดเขตแดนยกเว้นจากที่ใดแสดงไว้แล้วได้ ถ้าเห็นว่าจำเป็น
พล.อ. พระองค์เจ้าบวร เษทรงแต่งตั้ง ม.ล. สุข เป็นนายทหารที่รับภารกิจนี้
ส่วน ณ. ยังไม่อยู่ในฐานะที่จะแต่งตั้งนายทหารฝรั่งเศสให้รับภารกิจนี้ได้
สำหรับ ร.ท. Defert จะเริ่มงานสำรวจภูมิประเทศต่อไปในวันที่ ๑ พ.ย.
ร.ท. เพชร จะไปพบที่ Tha Tok.

เกี่ยวกับปัญหาการปักทำแผนที่เขตแดนทั้งหมด ระหว่างอินโดจีนกับกรุงเทพฯ ที่ได้มีการ
อภิปรายระหว่างพระองค์เจ้านครไชยศรี และรัฐมนตรีฝรั่งเศส พล.อ. พระองค์เจ้าบวร เษ
ทรงขอของ ณ. ให้ช่วยอธิบายแผนงานให้ทราบตั้งแต่บัดนี้ ณ. กล่าวว่า เขาคิดว่างานจะดำเนิน
ไปตามขั้นตอนดังนี้.-

การใช้เอกสารทั้งหมด งานเขียนแผนที่ การสำรวจเส้นทาง แผนที่อ้างอิงเป็นต้น เพื่อ
จัดทำแผนที่บริเวณเขตแดนร่วมกัน และพิมพ์คัดลอกเป็นภาษาไทยและละติน

นายทหารผู้เชี่ยวชาญทางภูมิศาสตร์ และนายทหารผู้เชี่ยวชาญทางโตโปกราฟี ชาวฝรั่งเศส ๒ นาย กับนายทหารไทยที่รัฐบาลเลือกจะนำวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้ร่างแผนที่พยาน ๆ ที่กรุงเทพฯ
ค่าใช้จ่ายจะร่วมกันออก

งานขั้นเตรียมการจะเริ่ม ๑๕ พ.ย. ที่กรุงเทพฯ

พล.อ. พระองค์เจ้าบวร เษทรงเห็นว่า ควรกำหนดหน้าที่ของนายทหารที่รับมอบภารกิจ
ให้ชัดเจน เพราะหลังปิดประชุมคราวนี้แล้ว งานของคณะกรรมการชุดนี้ก็เสร็จจัดตั้งแล้วและเป็น
เข้าใจกันว่า นายทหารเหล่านี้จะไม่มีอำนาจเปิดประชุมใหม่หรืออภิปรายปัญหาการปักปันเขตแดน

ภารกิจของเหล่านายทหารจ่าตึกผู้แก่การจืดจาง ระบบระเบียบข้อเมือง การกำหนดความ
กว้างของลำธาร และแม่น้ำ ถัดมาตามธรรมเนียมของเส้นทาง และทางคาง ๆ และโดยทั่วไปแล้ว
ก็ถึงงานทางเทคนิคและทางวัสดุ ที่จำเป็นสำหรับแผนที่เท่านั้น

ณ.ศ.บอกว่า อันที่จริงเขาก็เข้าใจว่าภารกิจของนักการทูตที่จริงจะมีท่านอยู่ในนครนี้ถึง
กล่าวถึงท่านนายพลทรงเห็นชอบด้วยกับ ณ.ศ.ตามไป แกร่งงานที่รับมา อย่างไรก็ดี พระองค์ทรง
เห็นว่า ณ.ศ.ควรจะให้เห็นว่า เอกสารที่รัฐบาลสยามจะนำเขาใช้เป็นตัวอย่างนั้น ถ้าจะรวบรวม
มาให้ยาก พระองค์ทรงประกาศว่า ความมุ่งหมายของรัฐบาลไทยก็คือ แต่งตั้งใหม่ทางาร่วมกัน
และนายทหารที่จะช่วยเหลือในเรื่องเช่นนี้ก็จะไปรับประโยชน์แก่รัฐบาลสยาม

พล.อ.พระองค์เจ้าบรมวงศ์เธอ ทรงแสดงความคิดเห็นไว้ว่า เอกสารที่ได้ตกลงกันโดยคณะ
กรรมการ ๒ ฝ่ายนี้ จะสอดคล้องกับผลประโยชน์ของทั้ง ๒ ประเทศอย่างแท้จริง พระองค์ทรงขอ
การว่า ณ.ศ.มองดูแล้ว ที่มีจิตใจ เห็นใจจากการประนีประนอม ที่ได้แสดงออกระหว่างการตกลง
ปัญหา และขอขอบคุณ ณ.ศ. ตลอดจนสมาชิกฝรั่งเศสในไมตรีจิตที่ปรึกษาและแสดงออกว่าพระองค์และ
สมาชิกคนไทย ในนามของรัฐบาลสยาม พระองค์ขอขอบคุณรัฐบาลฝรั่งเศสสำหรับไมตรีจิตระหว่าง
การดำเนินการปักปันเขตแดนจนเสร็จสิ้น

ณ.ศ. ได้กล่าวขอพระทัย พล.อ. พระองค์เจ้าบรมวงศ์เธอ ในไมตรีจิตที่แสดงออก และ
หวังว่า เส้นเขตแดนที่ได้ตกลงกันนี้จะป็นวิธีแก้ไขข้อขัดแย้งอย่างสันติและสงบระหว่าง ๒ ประเทศ

ณ.ศ. ยังได้กล่าวขอว่า สัมพันธภาพส่วนบุคคล ระหว่างสมาชิกคณะกรรมการทั้ง ๒ ฝ่าย
ที่เป็นไปอย่างราบรื่นได้ช่วยกระชับความนิยมยกย่องซึ่งกันและกันให้มากยิ่งขึ้น

เขาคิดว่าเขาสามารถ แสดงความรู้สึกชื่นชมที่ต่อประธานคณะกรรมการฝ่ายสยามได้อย่าง
แท้จริงในการแสดงออกซึ่งความซื่อสัตย์และความไว้วางใจระหว่างพบปะกัน

จากการร่วมมือในครั้งนี้ ความรู้สึกต่อประเทศไทย และต่อชาวสยามจะทวีความจริงใจจน
ฝรั่งเศสบางคน และจะกระชับไมตรีที่เชื่อมกัน และเพิ่มความปรารถนาในมิตรภาพอันเป็นที่เขา
ปรารถนา

เขาขอขอบคุณรัฐบาลสยาม สำหรับความปรารถนาที่ พล.อ. พระองค์เจ้าบรมวงศ์เธอ ทรง
กล่าวและพูดของพระองค์ที่ได้กล่าวขอบคุณรัฐบาลในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ได้มอบความ
กรุณาและความสะดวกต่าง ๆ แก่เขาระหว่างการดำเนินงาน

ปักปันเขตแดน ๑๙๑๐ - น.

หมายเหตุ: เป็นสำเนาคำแปล ซึ่ง คทป.ฯ ได้ช่วยอนุเคราะห์แปลให้จากต้นฉบับเดิมเป็นภาษา
อังกฤษ เพื่อสำหรับประกอบการศึกษาและการวิเคราะห์แนวพรมแดนให้เข้าใจ
รวดเร็วยิ่งขึ้น

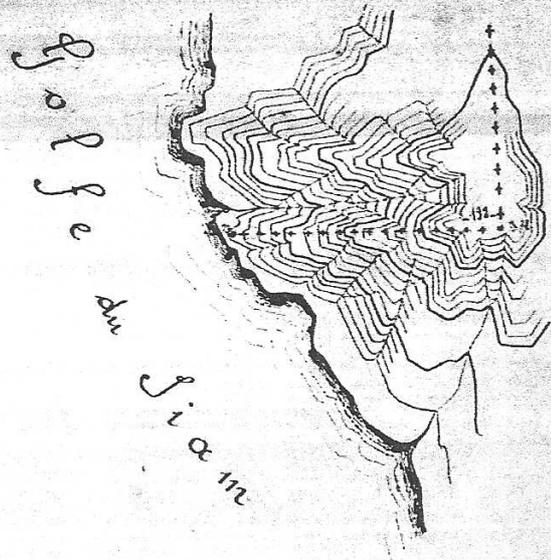
ท.อ.

Borne n° 23

PLANCHE D'INDICATIONS TOPOGRAPHIQUES

Cap Sem Saraphat Ibit

Sommet 192.

Echelle: 1 = 20.000

L'Opérateur
[Signature]

ผนวก ช

บันทึกวาจาการบูรณะหลักเขตแดนที่ 73
วันที่ 5 พฤศจิกายน ค.ศ. 1944

บันทึกวาจา

การพบปะกันระหว่างเขตแดนไทย - อินโดจีนฝรั่งเศสใกล้หลักเขตแดนที่ 73
ระหว่างตำบลไทยชื่อคลองไทย และตำบลอินโดจีนชื่อเกาะบ่อ เมื่อวันที่ 5
พฤศจิกายน 2487

ผู้แทนซึ่งลงชื่อข้างท้ายนี้ ได้มาพบปะกันเพื่อดำเนินการตรวจสอบเขตแดน
และได้ยืนยันไว้ว่าหลักเขตแดนเลขที่ 73 ระหว่างตำบลไทยชื่อคลองไทย และ
ตำบลอินโดจีนชื่อเกาะบ่อ ซึ่งได้ดูหาพบในนั้น ได้ข้อมติว่าหลักใหม่เป็นคอนกรีต
ตามแบบเดิมระบุตำแหน่งหนึ่งซึ่งผู้แทนได้ตกลงกัน

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ จึงได้ทำบันทึกวาจาขึ้นเป็นภาษาไทยและภาษา
ฝรั่งเศสด้วยความตกลงกัน

ที่คลองไทย วันที่ 5 พฤศจิกายน 2487

(พิชิต ปิชิพรต)

ผู้แทนฝ่ายไทย

(ชาร์ลีย์ ปิชิพรต)

ผู้แทนฝ่ายฝรั่งเศส

พจนานุกรม

MOU 2544

**Memorandum of Understanding
between
the Royal Thai Government
and
the Royal Government of Cambodia
regarding
the Area of their Overlapping Maritime Claims
to the Continental Shelf**

The Royal Thai Government and the Royal Government of Cambodia (hereinafter referred to as the Parties):

DESIRING to strengthen further the existing bonds of traditional friendship between the two countries;

RECOGNIZING that as a result of claims made by the two countries to territorial sea, continental shelf and exclusive economic zone in the Gulf of Thailand, there exists an area of overlapping claims (*the Overlapping Claims Area*);

CONSIDERING that it is in the best interests of the two countries to agree upon an early mutually acceptable basis for exploitation of the hydrocarbon resources of the Overlapping Claims Area as soon as possible; and

TAKING NOTE of the understanding reached between their respective senior officials as reflected in the Agreed Minutes of the Informal Consultations done at Cha Am on 5 October 2000 and at Siem Reap on 21 April 2001:

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

1. The Parties consider that it is desirable to enter into provisional arrangements of a practical nature in respect of the Overlapping Claims Area.
2. It is the intent of the Parties, through accelerated negotiation, to simultaneously:
 - (a) conclude an agreement for the joint development of the hydrocarbon resources located within the area shown in the Attachment as the Joint Development Area (*the Joint Development Treaty*); and
 - (b) agree upon a mutually acceptable delimitation of the territorial sea, continental shelf and exclusive economic zone in the area shown in the Attachment as the Area to be Delimited.

It is firmly the intent of the Parties to treat the provisions of paragraphs (a) and (b) above as an indivisible package.

3. For the purpose of Article 2, there shall be established a Joint Technical Committee, comprising officials of Thailand and Cambodia to be separately nominated. The Joint Technical Committee shall be responsible for drawing up:
 - (a) the agreed terms of the Joint Development Treaty, including a mutually acceptable basis for sharing the costs and benefits of the exploitation of hydrocarbon resources located in the Joint Development Area; and
 - (b) an agreed delimitation of the territorial sea, continental shelf and exclusive economic zone between their respective current claims in the Area to be Delimited in accordance with applicable principles of international law.
4. The Joint Technical Committee shall meet regularly with a view to concluding its work in relation to these matters expeditiously. The Joint Technical Committee may establish such sub-committees as it considers appropriate.
5. Subject to entry into force of the delimitation of the Parties' respective maritime claims in the Area to be Delimited, this Memorandum of Understanding and all actions taken pursuant to this Memorandum of Understanding are without prejudice to the maritime claims of either party.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned being duly authorized by their respective Governments, have signed the Present Memorandum of Understanding.

DONE in duplicate in Phnom Penh, on 18 June 2001, in English language.

FOR THE ROYAL THAI
GOVERNMENT

FOR THE ROYAL GOVERNMENT
OF CAMBODIA

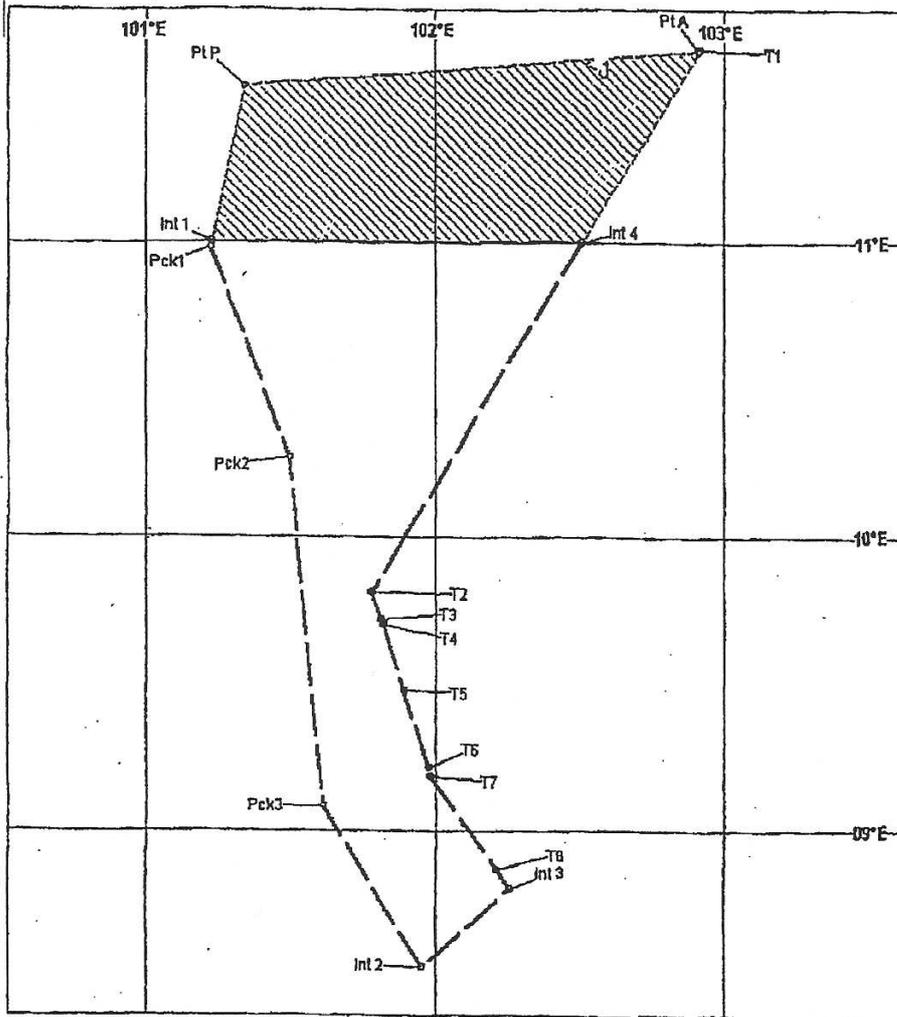
(Surakiart Sathirathai)
Minister of Foreign Affairs of
the Kingdom of Thailand

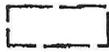
(Sok An)
Senior Minister
Chairman of the Cambodian National
Petroleum Authority

Attachment

AREAS OF OVERLAPPING MARITIME CLAIMS

LEGEND & NOTES

Joint Development Area

Area to be Delimited

1. Pt A & T1 - location of land border with coastline at low water to be verified.
2. Int 1 & Int 4 - location of respective meridians of longitude to be verified.
3. Int 2 & Int 3 - location of these points to be verified.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นายสุวันชัย แสงสุขเอี่ยม
วัน เดือน ปีเกิด	25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2503
การศึกษา	1. ปริญญาตรีสาขาวิศวกรรมศาสตร์ (เกียรตินิยมอันดับ 1 เหรียญทอง) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (พ.ศ. 2524)
	2. ปริญญาโทสาขาวิศวกรรมศาสตร์ University of Florida, Gainesville, U.S.A. (พ.ศ. 2526)
	3. ปริญญาเอกสาขาวิศวกรรมศาสตร์ University of Florida, Gainesville, U.S.A. (พ.ศ. 2530)

ประวัติการทำงานโดยย่อ

1. สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (พ.ศ. 2548-2553)
2. ประธาน สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร (พ.ศ. 2548-2552)
3. กรรมการผู้จัดการ บริษัท ชัยนาวิหียงเย็น จำกัด (พ.ศ. 2538-2553)
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า และรักษาการผู้อำนวยการ
การ โครงการหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตภาคภาษาอังกฤษ (ชื่อปัจจุบัน
สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
(พ.ศ. 2535-2537)
5. ผู้จัดการอาวุโส ฝ่ายวิศวกรรม บริษัท ซีเกท เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด
(พ.ศ. 2531-2534)

ตำแหน่งปัจจุบัน

1. ประธาน มูลนิธิชัยนาวิพัฒนา (องค์การสาธารณกุศล ลำดับที่ 324 ของ
ประกาศกระทรวงการคลัง)
2. ประธาน คณะกรรมการวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร สำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. ประธาน คณะกรรมการธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และ
กรรมการ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
4. รองประธาน คณะอนุกรรมการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้าน
เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
5. นายก สมาคมธุรกิจคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น